

UCHWAŁA Nr 326 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1957 r.

w sprawie rozszerzenia przywilejów dla pracowników górnictwa.

W celu dalszej poprawy warunków bytowych pracowników zatrudnionych w górnictwie i zapewnienia stabilizacji załóg w kopalniach Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Prawo do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego określonego w uchwale Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1175) przyznaje się robotnikom dołowym już po przepracowaniu trzech miesięcy na dole kopalni.

§ 2. Robotnikom zatrudnionym na powierzchni w kopalniach węgla kamiennego, kopalniach węgla brunatnego i w Przedsiębiorstwie Materiałów Podsadzkowych Przemysłu Węglowego przyznaje się uprawnienia do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego, określonego w powołanej w § 1 uchwale

Rady Ministrów, w następującej wysokości, ustalonej od kwartalnej płacy podstawowej:

- 1) po jednym roku nieprzerwanej pracy w tej samej kopalni — 5%,
- 2) po 2 latach do 5 lat — 10%,
- 3) po 5 latach — 15%.

§ 3. W uchwale Rady Ministrów powołanej w § 1 przepis rozdziału I ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) za każdy opuszczony bez należytego usprawiedliwienia obowiązkowy dzień pracy potrąca się 25% przysługującego pracownikowi specjalnego wynagrodzenia kwartalnego”.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz